

Kapitel 10.

Om Indankning af Straffesager for Høiestret.

§ 305.

Paankning fra Kredretter og Nævningetter til Høiestret kan finde Sted, naar der fores Anke over:

- 1) at Retten ei har været lovlig beklædt, navnlig:
  - a) at den ikke har været beklædt af det behørigt Antal af Dommere eller Nævninger,
  - b) at nogen af dem har manglet de til at beklæde Retten fornødne Egenstaber, eller at der ved Nævningernes Valg er begaaet væsentlige Feil,
  - c) at en Dommer eller Nævning har deltaget i Sagens Behandling, uagtet han paa Grund af hans særegne Forhold til denne eller dens Parter ikke burde have gjort det.
- 2) at de foreskrevne Regler om Rettergangsmaaden i væsentlige Henseender ere tilfidsatte, navnlig:
  - a) at Dom er overgaaet en udebleven Anklaget, der ei var lovligt stævnet, eller at iøvrigt Hovedforhandlingen uden tilstrækkelig Hjemmel er fremmet i Anklagedes Fraværelse;
  - b) at en Sag, der kun egner sig til Paatale efter den Forrettedes Begjæring, er forfulgt uden saadan, eller uagtet Begjæringen betimeligt var frafalden;
  - c) at Hovedforhandlingen er foretagen i et hemmeligt Møde, uden at lovlig Grund dertil har været tilstede,
  - d) at en under Hovedforhandlingen fremsat Begjæring eller Paastand, der sigtede til at begrunde enten Anklagen eller Forsvaret, ei har fundet Afgjorelse ved Rettens Beslutning, eller ved samme er bleven afgjort paa en saadan Maade, at den Vedkommende derved uden Foie er udelukket fra eller indskrænket i Foretagelsen af Skridt eller Handlinger, der kunde have væsentlig Indflydelse paa Sagens Udfald.

- e) at den Anklagede paa anden Maade er affaaeret sit lovlige Forsvar;
  - f) at en Sag, der horer under Nævningets Afgjorelse, ikke har været forelagt Nævningerne, uagtet de Betingelser, under hvilke Lovens tilsteder at undlade dette, ikke have været tilstede;
  - g) at de behørigt Spørgsmaal ei ere blebne forelagte Nævningerne, eller at disses Svar have været utydelige, ufuldstændige eller modsigende,
  - h) at ikke alle under Anklagebeslutningen indbefattede Handlinger ere tagne under Paafjendelse, dog kun, forsaavidt de ei paafjendte Handlinger ere af saadan Betydning, at de kunne faae Indflydelse paa Straffens Bestemmelse,
  - i) at den Anklagede imod Forfristerne i § 205 er dømt for Handlinger, der ligge udenfor Anklagebeslutningen, eller anset med Straf, som overstiger Maximum af Straffen for den i Anklagebeslutningen betegnede Forbrydelse,
  - k) at en Kredret har behandlet og paafjendt en Sag, der hen horer under Nævning retten.
- At en Sag har været behandlet og paafjendt af en anden Kredret eller af en anden Nævningeret end den, hvorved samme, i Medhold af Bestemmelserne i §§ 49—54 skulde have været forfulgt, kan derimod ikke begrunde en Uleverretelighedsanke.
- l) at et Bevismiddel er tilstedt, som efter Forfristerne i 5te og 6te Kapitel ikke burde have været tilstedt, eller omvendt, at et Bevismiddel er udelukket, som burde have været tilstedt, eller endelig at den Anklagede er dømt, uagtet det Bevis, som efter 6te Kapitel §§ 230, 236, 243 og 246 fordres som det mindste, ikke har været tilveiebragt,
  - m) at Formanden ved at fremsille Sagen for Nævningerne har anført Lovens Bud paa en vigtig eller ufuldstændig Maade, eller at hans Fremstilling har været unoi-